

Pesoja taivaalliselle Isälle

Angela Peña Dahle

*”Käskeyä seuraa. Se rauhan
ja varmuuden tuo.” (Lasten
laulukirja, s. 69.)*

Ana mutusteli viimeistä
tortillapalastaan. Se oli
pehmeä ja maukas. Ana
rakasti isoäitinsä tortil-
loja. Ne olivat paras osa
aamiaista.

Ana katseli, kun
isoäiti eli abuela tiskasi.

Oli ihan tavallinen aamu. Mutta
yksi asia ei ollut samoin.

Abuela käveli yleensä torille
ostamaan ruokaa. Mutta ei tänään.
Tänään ei ollut yhtään rahaa ostaa
ruokaa.

”Mitä me syömme huomenna?”

Ana mietti.

Sitten Ana muisti. Hän tiesi, missä
oli vähän rahaa! Eilen illalla hän
oli nähnyt abuelan panevan muu-
tamia pesoja pieneen valkoiseen
kangaspussiin.

”Abuela, unohditko sinä? Sinulla
on rahaa ostaa ruokaa.”

”Mitä rahaa?” abuela kysyi.

Ana juoksi hakemaan rahat. Hän
kilisteli pientä kolikkopussia. *Klik!
Klik!*

Abuela hymyili. ”Ne ovat kym-
menyksesme, Ana. Ne ovat *Herran*
rahoja.”

”Mutta mitä me syömme huo-
menna?” Ana kysyi.

”Älä ole huolissasi”, abuela sanoi.

”Uskon siihen, että taivaallinen Isä
auttaa meitä.”

Seuraavana aamuna abuela antoi
Analle viimeisen maissitortillan.

Sitten hän istuutui tuoliinsa. Hän
ompeli punaisia kukkia mek-
koon ja kertoi siitä, kun hän oli
ollut pikkutyttö. Hän ei näyttänyt
huolestuneelta.

Sitten Ana kuuli koputuksen. Hän
juoksi avaamaan oven.

”Pedro-eno!”

”Minulla oli tunne, että minun
pitäisi käydä teidän kahden luona”,
Pedro-eno sanoi. Hän laski pöy-
dälle kolme säkkiä. Ensimmäisessä
oli maissijauhoa tortilloja varten.
Toisessa oli lihaa. Kolmannessa oli
tuoreita vihanneksia torilta.

”Oi suloinen poikani”, abuela
sanoi. ”Minä teen sinulle parasta
lihapullakeittoani!”

”Sinun keittosi on parasta maail-
massa”, Pedro-eno sanoi.

Ana nauroi ja taputti käsiään.

Sitten hän lopetti. Oli yksi asia,
jonka hän halusi tietää. ”Abuela,
tiesitkö sinä, että Pedro-eno
tulisi tänään? Siksikö sinä et ollut
huolissasi?”

”En tiennyt”, abuela vastasi.

”Kun maksan kymmenykseni,
uskon siihen, että taivaallinen Isä

siunaa minua. Ja niin Hän teki!”

Ana halasi abuelaa. Hän tunsi
olevansa onnellisin tyttö Mek-
sikossa. Hän ja abuela uskoivat
taivaalliseen Isään. Nyt hän malttoi
tuskin odottaa, että saisi syödä abue-
lan maukasta keittoa! ■

*Kirjoittaja asuu Pohjois-Carolinassa
Yhdysvalloissa.*

KUVITUS ANDREW BOSLEY